

Tina Nedergaard (V):

Jeg er glad for at kunne præcisere det, hvis det ikke var klart nok: Vi udelukker ingen muligheder, før vi går i forhandlinger. I modsætning til forslagsstillerne møder vi op til de her forhandlinger med åbent sind med udgangspunkt i den faglige ekspertise, der har været til rådighed for os i form af en veterinærrapport af et vist omfang, som peger på en række muligheder for at forbedre kontrollen, dels egenkontrollen, dels den egentlige kontrol fra myndighedernes side.

Men det, der jo er forudsætningen for os, er, at et hvilket som helst værktøj, vi ønsker at benytte, inklusive noget, der koster ressourcer, noget, der ikke koster ressourcer, og endda noget, der sparer ressourcer, alt sammen medvirker til en eneste ting, og det er at nå målsætningen om, at danske dyr i danske besætninger får det bedre.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen for anden gang.

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare være helt sikker. Jeg forstår det på den måde, at fru Tina Nedergaard i hvert fald ikke udelukker, at man kan gennemføre en kontrol, som handler om, at man kommer oftere ud i alle besætninger – det er sådan set bare det – for så har jeg sådan set ingen forventninger om at komme længere med fru Tina Nedergaard i dag, også på baggrund af det, ministeren lige har sagt for kort tid siden.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Tina Nedergaard (V):

Jeg skal gerne præcisere, at Venstre er åben over for at gå ind i de her forhandlinger, men vi er heller ikke helt uenige med regeringen; nogle af de værktøjer, som angives, finder vi umiddelbart er en del bedre end blot det at sige, at der kommer kontrolbesøg hvert tredje år. For lad mig lige præcisere det en lille smule: Hvert tredje år! Der kan ske utrolig mange ulykker både for moderdyr og for ungerne, griseunger eller kalve for den sags skyld. Der kommer flere igenem på 3 år.

Målsætningen om at forbedre forholdene for det enkelte dyr nu og her nås jo ikke alene med det her forslag. Det er en mulighed, som vi kan drøfte åbent i forhandlingerne, men det ikke en

Kl. 18:15

åbenlys mulighed for at forbedre dyrevelfærden i dagligdagen ude i de enkelte besætninger, og det er heller ikke en sikring af, at vi lægger vores faglige ressourcer, vores økonomiske ressourcer og vores opmærksomhed der, hvor der er størst behov.

Det er derfor, jeg synes, vi skal trække på den information, der er bragt os til rådighed igenem veterinærrapporten, men også i form af de mange registreringer, der er, f.eks. på kvægområdet, og så gå åbent ind i de forhandlinger.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Hr. Bjarne Laustsen, ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 18:17

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Når vi er medforslagsstillere på det her forslag, er det, fordi vi også i forbindelse med valgkampen var ude med et velfærdsprogram, hvor vi klart gik ind og tog dyrenes parti.

Vi er i en situation både i Danmark, i Europa og i verden, hvor vores produktionsdyr bliver presset til det yderste for at give en højere ydelse, give flere grise pr. so osv., og alle de ting gør, at der virkelig er pres på vores produktionsdyr. Mange bukker under; vi har set det med kyllinger, der bukker under, fordi bentøjet ikke kan holde ud over den 38. dag osv., og vi har set skuldarsår og en lang, lang række forskellige ting.

Det seneste har været, at vi oplever, at danske landmænd simpelt hen er bange for at sende deres søer til slagteriet. På grund af skuldarsår skyder man dem simpelt hen, fordi det i det lange løb er billigere.

Men for mig og for Socialdemokratiet er det et stort problem rent dyreetisk, at man gør tingene på den måde. Derfor har vi meget behov for at få kigget på de her ting, og det er først og fremmest af hensyn til dyrene, men det er også af hensyn til erhvervet selv. Dansk svinebrug har om nogen leveret de største skandaler inden for de seneste 10 år, hvilket for mig at se har været med til at give erhvervet et dårligt image.

Jeg har lige været til Danske Slagteriernes delegeretmøde, og der var ikke et ord i beretningen om den store dødelighed – at hver fjerde, femte so bliver aflivet. Det synes jeg er synd og skam, for når man siger det til dem, erkender de det og siger, at det vil de også gerne gøre noget ved. Men det er jo ligesom lidt for sent. Det, der vir-